

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 95/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., B., zastúpenej advokátkou Mgr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Cob 29/2008 z 12. augusta 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2008 doručená sťažnosť spoločnosti T., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Cob 29/2008 z 12. augusta 2008, ktorým bol potvrdený žalobu zamietajúci rozsudok Okresného súdu Bardejov týkajúci sa zaplatenia úrokov z omeškania.

2. Sťažovateľka svoju sťažnosť postavila na výčitke, že odvolací súd v konaní nepostupoval tak, aby bol riadne zistený skutkový stav „*k právnenému postaveniu dlžníka* –

žalovaného a charakteru vyplateného nároku“, preto aj jeho rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a keďže ide o rozhodnutie konečné, nastupuje právomoc ústavného súdu.

3. Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie a potom vyniesol nález, že *„vydaním rozsudku krajského súdu č. k. 1 Cob 29/2008-73 z 12. augusta 2008 došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy a že toto rozhodnutie sa zrušuje“*.

4. Predmetná sťažnosť bola posúdená z hľadiska namietaného dotknutia ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy ako zjavne neopodstatnená.

5. Právo na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je možné vykladať tak, že by garantovalo úspech v konaní, či zaručovalo právo na rozhodnutie, ktoré zodpovedá predstavám sťažovateľky. Uvedeným základným právom je zaisťované právo na spravodlivé súdne konanie, v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania podľa zákona a v súlade s ústavnými princípmi. Preto za situácie, keď nie je zistený extrémny nesúlad medzi právnymi závermi súdu a vykonanými skutkovými zisteniami ani ľubovôľa v rozhodovaní, treba považovať postup všeobecného súdu za výraz nezávislého súdneho rozhodovania, do ktorého ústavný súd nie je oprávnený zasahovať.

6. Všeobecné súdy dostatočným spôsobom vyložili, ktoré skutočnosti vzali za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie opreli. Rovnako riadne uviedli, akými úvahami sa riadili pri hodnotení dôkazov, pokiaľ si tieto vzájomne odporovali. V tomto smere sú ich myšlienkové operácie výrazom nezávislého súdneho rozhodovania v zmysle čl. 144 ods. 1 ústavy, a keď len pre úplnosť sa dodáva, že nimi urobené skutkové zistenia nie sú v extrémnom rozpore s vykonanými dôkazmi, mohol konštatovať, že nebol založený dôvod na ingerenciu ústavného súdu, a to ani vtedy, keby sa s takým hodnotením sám nestotožňoval. Toto konštatovanie sa vzťahuje aj na posudzovanú vec.

7. Neobstojí ani námietka tzv. opomenutého dôkazu v zmysle judikatúry ústavného súdu, pretože sťažovateľka v sťažnosti neuviedla, aké ďalšie dôkazy mali všeobecné súdy vykonať a nevykonali na preukázanie jej nároku, resp. neprevzali ich za základ svojich skutkových zistení. V tomto smere sťažovateľka len polemizuje so závermi súdov, takže sťažnosti chýba akákoľvek ústavnoprávna argumentácia, pretože len všeobecné spochybňovanie skutkových záverov nestačí pre založenie právomoci ústavného súdu preskúmavať rozhodnutia všeobecných súdov.

8. V dôsledku toho, že porušenie ústavného práva, ktorého sa sťažovateľka domáhala, ústavný súd nezistil, bola sťažnosť bez ústneho pojednávania a bez prítomnosti účastníkov odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2009